

Of wij leven of sterven, de Heer behoren wij toe.
Rom. 14, 8.

† De Vader heeft in de vreugde van de
hemel opgenomen :

Eerwaarde Zuster ANGELINE

Mejuffrouw Elza De Groeve

**Directrice van de Voorbereidende Afdeling,
Maria-Jozefinstituut**

Zij werd geboren te Erondegem 19 januari 1912
Zij wijdde zich toe aan de Heer 14 augustus 1932
Zij ging naar de Heer gesterkt door
het Sacrament van de zieken 20 september 1972.

Het plotse heengaan van Zuster Angeline betekent voor allen die haar gekend hebben het verlies van een in-goed mens, een bekwame en plichtsgetrouwe opvoedster, een diep gelovige en voorbeeldige kloosterlinge. In woord en daad had ze maar één betrachting : het scheppingswerk van God onder al zijn vormen verder te zetten zonder persoonlijke ambities of verlangens.

Zij hield van de natuur. Dat maakte haar in de omgang zo natuur-lijk. Van al de bloemen gaf ze de voorkeur aan de roos. Die bloem was het symbool geworden van haar leveneen leven, dat mooi mocht openbloeien, maar meteen ook de doornen in zich droeg. Ze wist een bloem te zijn, omdat bloemen zowel in blijde als kwade dagen een teken van opbeuring zijn. Met een glimlach of een kwinkslag wist ze steeds de harten te openen ; in haar aanwezigheid brak de ganse mens open.

Voor haar collega's was ze een joviale aanmoediging. Bijna altijd vond zij het juiste woord, de gepaste beslissing, nooit deed men vergeefs beroep op haar. De leerkrachten wisten zich bij haar veilig. Ze had een rijke ervaring en kwistig liet ze elkeen genieten van wat zijzelf zo vrijmoedig had ontvangen.

De leer'ingen hadden haar lief. Ze voelden aan, kinderen vooral zijn daartoe in staat, dat achter de soms strenge verschijning een meevoelend hart verborgen was, dat vreugde en pijn, voor- en tegenspoed kon begrijpen en aanvaardbaar maken. Zij was als onze goede Moeder Maria een totaal zichzelf gevende voor wie haar, onder welke vorm ook, nodig hadden.

De kracht om dit alles tot iets echt wezenlijk en onvervalst te maken haalde Zuster Angeline uit haar groot geloof. Als geroepene van de Heer had ze zich totaal aan Hem gegeven. Haar kortstondige ziekte heeft dat duidelijk gemaakt. Alleen wie zich overtuigd in handen van God voelt als een geëngageerd instrument, durft ook het lichamenlijk lijden aanvaarden als Gods Wil. Ze heeft geleden onder haar ziekte, vooral moreel, een pijn die niet met geneesmiddelen, maar met gelovige overgave kan worden gelenigd. In stilte heeft ze dan ook het lijden aanvaard ten bate van haar dierbare congregatie, haar zo geliefde familieleden, haar leerkrachten en leerlingen, haar talrijke vrienden en kennissen. Op die manier heeft zij haar onuitsprekbare en welgemeende dankbaarheid willen uitdrukken voor allen die haar liefdevol hebben omringd of ontmoet.

Aangemoedigd door zo een geloof, durven wij dan ook zeggen : Zuster Angeline, je leeft verder, je blijft bij ons, wij hebben je toch nog zó nodig.

*Eerwaarde Heer Van Bossuyt, Algemeen Directeur
De Algemene Overste, Zuster Bernardine
en Medezusters van Maria-Jozef,
De familie De Groeve-Roeland*

*danken U zeer oprecht voor uw vroom gebed
en uw welgemeende gevoelens van medeleven.*

Druk Van Nieuwenhove.